

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-36/2008/023.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a **Magyar Újságírók Országos Szövetsége** Budapest ellen versenykorlátozó megállapodás tilalma tárgyában indított eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

határozatot

A Versenytanács megállapítja, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége a gazdasági verseny korlátozásának tilalmába ütköző magatartást tanúsított, amikor 2002-től "Honortábla" elnevezéssel internetes honlapján, illetve a "Magyar Sajtó" című lapban ajánlott minimálárakat tett közzé.

A Versenytanács kötelezi a Magyar Újságírók Országos Szövetségét, hogy a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül internetes honlapján, annak nyitó oldaláról elérhetően, jól láthatóan, észrevételek hozzátétele nélkül, legalább három hónapos időtartamig teljes terjedelemben tegye közzé a Versenytanács jelen határozatát.

A Versenytanács kötelezi a Magyar Újságírók Országos Szövetségét 3.000.000 Ft (Hárommillió forint) bírság megfizetésére, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557 számú bírságbevételi számla javára köteles megfizetni.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Versenytanácsnál benyújtható vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni.

I n d o k o l á s

1. A Gazdasági Versenyhivatal annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást a Magyar Újságírók Országos Szövetsége ellen, hogy az eljárás alá vont megsértette-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 11.§-át, illetve az Európai Közösségeket létrehozó Szerződés (a továbbiakban: EK Sz.) 81. cikkének (1) bekezdését ajánlott minimálárak „Honortábla” elnevezéssel történő közzétételével. Az eljárás megindításra került a Magyar Fotóriporterek Társaságával szemben is, azonban az időközben megszűnt Magyar Fotóriporterek Társasága vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárás (a megszűnés okán) megszüntetésre került.

I. Az eljárás alá vont

2. Az eljárás alá vont egyesületi formában működő független, szakmai, érdekvédelmi, érdekképviseleti és kulturális szervezet, amelynek elsődleges célja tagjai munkavégzéssel kapcsolatos érdekeinek érvényesítése és megvédése. Jelenleg 5.200 tagja, ezen belül 4.600-4.800 fizető tagja van. Az eljárás alá vont gazdálkodásának 2006. évi adatait a Vj-36/2008/7/7. számú irat tartalmazza. Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint a 2007. évben az előző évhez képest jelentős változás nem következett be a tagdíjbevétel vonatkozásában, illetőleg az egyéb bevételek esetében (Vj-36/2008/20.).

Legfelső döntéshozó szerve a küldöttgyűlés, amelynek hatáskörébe tartozik például az eljárás alá vont céljainak, feladatainak, működési irányelveinek meghatározása, az alapszabály és az Etikai Kódex megalkotása és módosítása. Két küldöttgyűlés között az eljárás alá vont legfőbb irányító és ellenőrző szerve a Választmány, amely állást foglal a sajtószabadságot korlátozó, a nyilvánossággal visszaélő, a sajtót érintő jogalkotási témákban, dönt az elnökség éves beszámolójának elfogadásáról, jóváhagyja az éves költségvetést, határoz a vagyongazdálkodással kapcsolatos stratégiai kérdésekben. Az eljárás alá vont elnökségének tagjait a küldöttgyűlés választja meg. Az eljárás alá vont keretein belül különböző szakosztályok működnek. A szakosztályok munkáját a Szakosztályok Titkársága segíti. A szakosztályok keretein belül tagozatokat, klubokat hozhatnak létre, élükön klub- vagy tagozatvezetővel. A szakosztályok működését az alapszabály rögzíti.

II. Az eljárás alá vont vizsgált magatartása

3. 2000-ben az eljárás alá vont legfelsőbb döntéshozó szerve, a küldöttgyűlés húsz tagú Érdekvédelmi Bizottságot választott, amelynek feladatául szabta, hogy legalább ajánlás, orientálás szintjén fogalmazza meg az újságírók foglalkoztatásának, az újságírói munka felhasználásának körülményeit, feltételeit.

Az Érdekvédelmi Bizottság által elkészített ún. „Honortáblát” az eljárás alá vont megküldte a tagok részére véleményezésre, de az eljárás alá vont Választmánya és az Etikai Bizottság is észrevételezte a tervezetet. A „Honortábla” első változatát az eljárás alá vont 2002-ben tette közzé. Az abban szereplő alapösszegeket az Érdekvédelmi Bizottság minden évben az előző évi inflációval emelte. 2007-ben változatlanok maradtak az összegek, mert 2006-ban felkerekítették az inflációs szorzót, míg a két éve változatlan összegeket a következő évre az idénre várható 7,9 százalékos inflációs szorzó helyett 10 százalékkal emelték meg.

4. A „Honortábla” részletes leírást tartalmaz az egyes szakmákra vonatkozó ajánlott minimum díjazási tételekről. Ily módon külön kezeli az

- újságírói,
- szerkesztői,
- fotós,
- rádiós,
- televíziós,
- tervező szerkesztői és
- karikaturista

tevékenységeket,

- az írott sajtó esetében rögzítve az ajánlott szerzői alaphonoráriumok összegét [példányszámtól és az adott írás kategóriájától függően (hír, tudósítás, napi aktualitású és szolgáltató, ismeretterjesztő anyagok, riport, interjú, glossza, jegyzet, szórakoztató írás, tárca, publicisztika), figyelemmel arra is, hogy első vagy második közlésről van-e szó, külön-külön meghatározva a flekk- és a karakterdíjat],
- a szerkesztői alaphonoráriumokat [a példányszám függvényében, figyelemmel a lap jellegére (folyóirat, hetilap, napilap), illetve az adott tevékenységre (rovat-, oldal-, olvasószerkesztő, korrektor)],
- a fotóriporterek esetén javasolt minimális árakat [figyelemmel az adott sajtótermék jellegére (napilap, hetilap, havilap) és példányszámára, illetve külön árat meghatározva a szerzői napidíjra, illetőleg az internet vonatkozásában], külön rendelkezve a sajtóban megjelenő reklámfotók díjazásáról [figyelemmel a lap jellegére, példányszámára, a felhasználás milyenségére (első, egyszeri, többszöri felhasználás), szólva pl. a kereskedelmi célú prospektusról, a levelezőlapról, a szórólapról, a naptárakról, a poszterekről, plakátokról],
- tartalmazva a rádiós és a televíziós minimum honoráriumokat,
- rögzítve a tervezőszerkesztő minimális honoráriumokat, illetve a karikatúra honoráriumokat.

5. A 2008. január 1-től alkalmazott „Honortáblá”-ban egyebek között az is szerepel, hogy a honortáblákban megjelölt összegek az elmúlt években a nagyobb kiadóknál szinte gyakorlattá váltak, azokat jogvita esetén a bíróság minden esetben figyelembe veszi, illetve az egyezkedő felek a legtöbb esetben elfogadják azokat az egyezés alapjául, s egyre gyakoribb, hogy új szerződések megkötésekor is az eljárás alá vont honortáblája alapján állapítják meg a díjakat.

6. A fotósokra vonatkozó ajánlott árakat az eljárás alá vont a Magyar Fotóriporterek Társaságával közösen dolgozta ki.

7. A „Honortábla” először a 2004 közepéig megjelent „Magyar Sajtó” című havilapban, majd az eljárás alá vont internetes honlapján került közlésre.

Az eljárás alá vont a versenyfelügyeleti eljárás megindítását követően levette az ajánlásokat a honlapjáról.

III. Az érintett piac

8. Egy magatartás versenyhatásai az érintett piacon vizsgálhatók. A Tpv. 14.§-ának (1) bekezdése alapján az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és a földrajzi piac figyelembe vételével kell meghatározni. A megállapodás tárgyát alkotó árun kívül figyelembe kell venni az azt a felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel ésszerűen helyettesíthető árukat (keresleti helyettesíthetőség), továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait. Földrajzi terület az, amelyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut értékesíteni.

9. A jelen esetben érintett termékpiacnak az eljárás alá vont által közzétett ajánlások elsődleges címzettjei, azaz az eljárás alá vont tagjai által nyújtott szolgáltatások köre minősül, amelyen belül az alábbi alpiacok különböztethetők meg:

- újságírói, szerkesztői tevékenységek piaca [ideértve egyes televízióban és rádióban nyújtott újságírói szolgáltatásokat is (pl. műsorvezetés, interjúkészítés)],
- egyes speciális szakismereteket igénylő rádiós, valamint televíziós tevékenységek keretében nyújtott szolgáltatások piaca (pl. gyártásvezető, hangmérnök),
- fotóriporter szolgáltatások piaca,
- tervező szerkesztői és karikaturista szolgáltatások piaca.

10. A szóban forgó szolgáltatások nyújtása egyaránt végezhető munkaviszonyban és nem munkaviszony keretében. A jelen eljárás ez utóbbi kört (az ún. szellemi szabadfoglalkozásúak által nyújtott szolgáltatásokat) érinti, mivel az ajánlások ezek árképzésére lehetett hatással, a munkaviszonyban tevékenykedőknek alapvetően nincs lehetőségük az általuk nyújtott szolgáltatások ajánlások szerinti meghatározására.

11. Az eljárás alá vont becslése szerint az újságírói, tervezői, fotós területen mintegy 10.000-12.000 személy tevékenykedhet úgy, hogy kizárólag ebből él meg, és mintegy másfélszerese lehet azoknak a száma, akik szintén végeznek ilyen jellegű munkát, de csak kiegészítő jellegű foglalkozásként (pl. helyi lapnál alkalmi tudósítóként). A karikaturisták száma néhány százra tehető.

A vizsgálattal érintett időszakot illetően ismert, hogy

- 2005-ben nagyjából az újságírók fele volt alkalmazott,
- 2005-ben az újságírók átlagkeresete havi 210.000 Ft volt,
- 2006-ban az újságírók átlagkeresete havi 233.196 Ft volt (Vj-36/2008/15.).

Az eljárás alá vonton kívül más szakmai szervezetek is működnek, így például az alábbiak:

- Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (tagjainak száma kb. 650 fő)
- Protestáns Újságírók Szövetsége (tagjainak száma kb. 150 fő)
- Független Újságírók Szövetsége (tagjainak száma kb. 800 fő)
- Magyar Újságírók Közössége (tagjainak száma kb. 550 fő)
- Magyar Sportújságírók Szövetsége (tagjainak száma kb. 400 fő)
- Magyar Fotóművészek Szövetsége (tagjainak száma kb. 320 fő)
- Magyar Újságírók- és Készítők Európai Szövetsége
- Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület
- Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete
- Magyar Elektronikus Újságírók Szövetsége

Az eljárás alá vont igen jelentős tagságával a legmeghatározóbb társadalmi érdekképviseleti szervezet ezen a területen.

12. A piac keresleti oldalán azok az írott és elektronikus sajtótermékek, illetőleg azon rádióállomások és televíziócsatornák állnak, amelyek igényt tarthatnak a szóban forgó szolgáltatásokra.

13. Az eljárás alá vont által előadottak szerint az adott tevékenységek által érintett piacokon rendkívül erős a verseny. Ennek egyik bizonyítéka a lapok és a műsorok gyors megjelenése, majd eltűnése. Ezenkívül a felsőoktatás kommunikáció szakjain is igen sokan végeznek, akik be szeretnének lépni a piacra. A médiavállalkozók értelemszerűen abban érdekeltek, hogy (bér)költségeik a lehető legalacsonyabb szinten maradjanak.

14. Az eljárás alá vont az ország teljes területén tevékenykedik, s tagsága az egész országot lefedi. Érintett földrajzi piacnak legalább a Magyar Köztársaság területe tekinthető.

IV. Az eljárás alá vont védekezése

15. Az eljárás alá vont előadta,

- a honortáblák nem mentek át a gyakorlatba. Az érintett piacon teljesen esetleges, ki milyen honoráriumot tud kialakítani magának az egyes kiadóktól, szolgáltatóktól, ezt az alkufolyamatot kizárólag a kereslet és a kínálat szabályozza az egyedi megállapodások konkrét körülményeitől függően,
- az ajánlás az érdekvédelem eszköze,
- az ajánlások orientáló cézzal készültek, azok megalkotásakor az azok által érintett tevékenységek művelőinek érdekvédelme, egzisztenciájuk biztosítása volt a cél (az eljárás alá vont 2000-ben támogatta az MTA Szociológiai Intézetének kutatását, amely rámutatott az újságírók egzisztenciális nehézségeire). Az egzisztenciális kiszolgáltatottság egyik oka volt a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 45.§-ának (2) bekezdésének azon kitétele, amely szerint nem kötelező a szerződés írásba foglalása napilapban vagy folyóiratban történő közzétételre kötött szerződés esetén. További ok volt az az 1990-es években tapasztalható tendencia, melynek során sokan kényszerültek (munkaviszony helyett) vállalkozási jogviszonyba úgy, hogy tevékenységük valójában a munkaviszony jellemzőit hordozta. Ez pedig azzal járt, hogy számosan (annak ellenére, hogy jogosultak lettek volna a munkaviszonyból származó előnyökre) kiszolgáltatottá váltak a szerződési feltételeik és honoráriumuk mértékének alkupozióját illetően. E jogviszony keretei között tevékenykedőknek pedig a megrendelők késedelmesen vagy egyáltalán nem kívántak/kívánnak fizetni. Ehhez szolgál „mankóul” a „Honortábla”, amelyet ezekben az esetekben viszonyítási pontként lehet igénybe venni,
- a honortáblákkal az eljárás alá vont nem a versenyt kívánta korlátozni, hanem érdekképviselési feladatából következően az volt a célja, hogy az újságírói szakmában kifizetett honoráriumok legalább a mindennapi megélhetés költségeire fedezetet nyújtsanak. E célja a piaci lehetőségeknek van alárendelve, amelyektől az eljárás alá vont soha nem kívánta függetleníteni magát és tagjait,
- a honoráriumok az előállított termék (pl. az újság) árának csak töredékrészét (kb. 4-10%-át) teszik ki, s így módon a fogyasztó megkárosításáról semmiképpen nem lehet beszélni,
- a verseny szabadsága mellett legitim, több jogszabály által elismert cél, hogy az árak a költségekre fedezetet nyújtsanak. Az árverseny (tartósan) csak a költségek figyelembe vétele után értelmezhető, s nem ütközik a versenyjogba az az érdekképviselési magatartás, amely arra irányul, hogy legalább a költségek érvényesítésére törekedjen,
- a vizsgált ajánlás nem megállapodás, mert nem kétoldalú egybehangzó akaratnyilatkozat. Nem is sorolható a Tptv. hatálya alá tartozó döntések közé sem, nélküli ugyanis azt a (közvetlen vagy közvetett) konszenzuális elemet (így pl. a döntés végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást, illetve az alapszabálynak azon felhatalmazását, amely szerint a döntés alkalmazása a tagokra nézve kötelező), amelynél fogva a döntés címzettjei számára jogi kötelezettség keletkezne a döntés végrehajtására, illetve amelyből megalapozott következtetés lenne levonható a döntés tényleges alkalmazására vagy annak mellőzésére. Az ajánlás helyett a kívánatos állapot kinyilvánítása, egy javaslat, amelynek elfogadásáról mindenki önként dönt, maga mérlegelheti, hogy piaci ereje lehetővé teszi-e az ajánlott ár érvényesítését,
- közismertek az egyes termékek vonatkozásában a gyártó által a hirdetésekben közölt „ajánlott fogyasztói árak”. Ezeknek az esetében a gyártónak éppúgy nincs tényleges ráhatása a kereskedelemben érvényesülő árakra, amint az eljárás alá vontnak sincs a

honoráriumok alakulására (ezen a tényen az sem változtat, hogy az adott esetben az eljárás alá vont egy érdekképviselettel foglalkozó társadalmi szervezet). A gyártó ezekben az esetekben is az általa indokoltnak, vagy kívánatosnak tartott árakat teszi közzé, amint az eljárás alá vont is,

- csak egyike a sajtószakma érdekképviseleti szervezeteinek. Semmi nem akadályozza meg az egyéb érdekvédelmi szervezeteket abban, hogy maguk is ajánlottnak, kívánatosnak tartott árakat tegyenek közzé, s azt sem, hogy ezek az ajánlott árak versengjenek egymással. E tényen nem változtat az sem, hogy melyik szervezet mekkora taglétszámmal rendelkezik,
- a munkaviszonyban lévőknek nincs lehetőségük az általuk nyújtott szolgáltatások árának ajánlások szerinti meghatározására. Ennek csak az lehet az oka, hogy a munkáltatók maguk döntenek el, mennyit hajlandóak a munkaerőért fizetni. Ha munkaviszony esetén lehetőségük van erre, még inkább lehetőségük van a munkaviszonyon kívüli jogviszonyokban,
- a szolgáltatók fogyasztói az ajánlás folytán nem lettek megfosztva a választás lehetőségétől. Természetesen minden szakmai érdekképviseleti döntés alkalmas lehet a piaci magatartás befolyásolására, azonban valamely piaci magatartás tanúsítása nem teremt kötelezettséget e magatartás elfogadására a fogyasztó részéről. A szervezet tagja mint piaci szereplő mérlegeli, hogy piaci ereje elegendő-e magasabb ár eléréséhez (e szempontból az ajánlásnak jelentősége sincs), a fogyasztó, a szolgáltatás megrendelője pedig mérlegeli, hogy e magasabb árért kívánja-e igénybe venni a szolgáltatást. Nem került bizonyításra, hogy a döntésnek való meg nem felelés esetén a szolgáltatók bármelyikének hátrányos jogkövetkezményekkel kellett volna számolnia, és ez befolyásolta volna abban, hogy piaci erejével össze nem férő magatartást tanúsítson, továbbá nem igazolt az az okozati összefüggés sem, hogy ebből következően megszűnt volna a fogyasztók számára a választás szabadsága,
- mint az objektív mérlegelést megalapozni hivatott ténykérdést bizonyítani kellett volna, hogy a bizonyosság megfelelő fokát biztosítja-e az ajánlott ár. A tényleges áralakulás önmagában erre még az erre való hivatkozás megalapozottsága esetén sem volna alkalmas, mert nem támasztaná alá, hogy akár a szolgáltatók, akár a fogyasztók nem önként, mérlegelésük alapján döntöttek,
- a jelen esetben a kiadók fogyasztóknak nem tekinthetők, mert birtokában vannak a szükséges piaci ismereteknek ahhoz, hogy döntésüket megalapozottan hozhassák meg,
- a „Honortábla”-hoz hasonló ajánlások más országokban is fellelhetők,
- az általa hivatkozott korábbi versenyfelügyeleti eljárásokban vizsgált ügyek kapcsán kiemelendő,
 - az eljárás alá vont nem vállalkozások érdekvédelmi szövetsége, tagsága vegyes, munkavállalókból, szabadúszókból és (nemcsak) vállalkozónak minősülő tagokból tevődik össze,
 - más ügyekben az ajánlott ártól való eltérés a tagokra nézve kifejezetten hátrányos jogkövetkezményekkel járt, s ez valóban objektíve alkalmas volt arra, hogy a piaci szereplőket a valós piaci folyamatokkal ellentétes magatartásra sarkallja, míg a jelen ügyben ilyen összefüggés nem állítható fel,
 - a jelen ajánlás de facto a versenytársak közötti közvetlen megállapodásnak sem tekinthető, mivel az ajánlás a tagság által választott végrehajtó szervnek a tagság felé tett, de a tagságot még közvetetten sem kötő javaslata, amelynek elfogadásáról a tagok és megrendelőik a piaci kereslet és kínálat szabályainak megfelelően, saját mérlegelésük alapján döntenek. Nem rendelkezik jogosítványokkal arra, hogy az ajánlásokat kikényszerítse, s semmilyen szankció nem fűződik ezek be nem tartásához,
 - a jelen esetben érintett termék olyan szerzői jogvédelem alatt álló szellemi termék, az információ szolgáltatásának költségtényezője, amely alkotmányos

védelem alatt álló speciális termék, és ezért automatikusan és mechanikusan nem kezelhető más, a gazdasági versenyben jelen lévő termékekkel azonos módon.

16. Az eljárás alá vont a Tpvt. 17.§-a vonatkozásában kiemelte,

a) az ajánlás hozzájárul a versenyképesség javulásához azzal, hogy a szellemi termék minősége javul, amennyiben a médiavállalkozó megfizeti legalább az ajánlásban szereplő minimális díjat, amiért már képzettebb és jobb munkaerőt kaphat,

b) az ajánlás alkalmazása esetén vélhetően jobb minőségű produktum készül, ami a fogyasztó számára értékesebb, hasznosabb, hiszen ezáltal magasabb szellemi színvonalú információhoz, tudáshoz jut,

c) miután általános a magyar médiapiacra a „sajtómunkások” alkalmazásban állása, marginális és orientációs jellegű az ajánlás érvényesülése, ezért gyakorlatilag nem befolyásolja a gazdasági versenyt,

d) az ajánlás alkalmazása az előző c) pontban foglaltak miatt a szellemi produktumot tartalmazó áruk, szolgáltatások jelentős részét nem is érinti.

17. Az eljárás alá vont kérte

- elsődlegesen annak megállapítását, hogy az eljárás alá vont a „Honortábla” című ajánlás közzétételével nem valósított meg a Tpvt.-be ütköző magatartást, nem követett el jogsértést,
- másodlagosan a bírság kiszabásának mellőzését.

V.

A közösségi jog alkalmazhatósága

18. Az EK Sz. 81. cikkének alkalmazásához szükséges megállapítani, hogy a kifogásolt magatartás hatással lehet-e a tagállamok közötti kereskedelemre, mivel a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma joghatóságot elhatároló feltétel, amely meghatározza a közösségi versenyjog alkalmazásának hatókörét. A nemzeti és közösségi jog alkalmazása közötti választóvonalat a vizsgált megállapodásnak a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására alkalmas volta határozza meg [lásd 56. és 58/64. sz. ügy *Établissements Consten S.à.R.L. and Grundig-Verkaufs-GmbH kontra Bizottság* (EBHT 1966., 299. o.)].

19. A közösségi jog vonatkozik bármely megállapodásra és gyakorlatra, amely oly módon alkalmas a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására, hogy sérti a tagállamok közötti egységes piac céljainak megvalósítását.

20. Amint azt a Bizottságnak a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti fogalmáról kiadott közleménye (2004/C 101/07) kiemeli, a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma egy olyan önálló, közösségi jogi kritérium, amelyet minden esetben egyedileg kell értékelni.

21. Annak értékelése, hogy egy magatartás hatást gyakorol(hat)-e a tagállamok közötti kereskedelemre, objektív tényezők alapján történik, s nem szükséges a szubjektív szándék

megléte az érintett vállalkozás(ok) részéről. Ennek megfelelően nem szükséges vizsgálni azt, hogy a megállapodásokban részes felek részéről fennállt-e a szándék a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására.

22. Megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás akkor lehet hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, ha jogi vagy ténybeli objektív tényezők egy csoportja alapján kellő mértékű valószínűséggel előre látható az, hogy az közvetlen vagy közvetett, tényleges vagy potenciális hatást gyakorolhat a tagállamok közötti kereskedelem szerkezetére. Ebből az következik, hogy nem kell igazolni a kereskedelemre gyakorolt hatás tényleges fennállását, mert a potenciális hatás is elegendő (Vö. T-67/00., T-68/00., T-71/00. és T-78/00. sz. JFE Engineering Corp. és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2004. július 8-án hozott ítélet [EBHT 2004., II-2501. oldal] 392. pont).

23. Az EKB szerint a megállapodásnak vagy magatartásnak arra kell alkalmasnak lennie, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre „érzékelhető” hatást gyakoroljon [22/71. sz. Béguelin ügy (EBHT 1971. 949. o. 16. pont)]. A Bizottságnak a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti fogalmáról kiadott közleménye (2004/C 101/07) aláhúzza, a közösségi versenyjog nem alkalmazható olyan megállapodásokra és magatartásokra, amelyek nem alkalmasak arra, hogy érzékelhető hatást gyakoroljanak a tagállamok közötti kereskedelemre. Pusztán az a tény, hogy egy magatartás valamilyen hatást gyakorolt a Közösség gazdaságára, önmagában nem jelent kellően szoros kapcsolatot a közösségi hatáskör fennállásának megállapításához. Ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni, e hatásnak lényegesnek, azaz érzékelhetőnek, és nem elhanyagolhatónak kell lennie (T-204/03. sz. Halajdian Frères SA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2006., II-3779. oldal] 167. pont).

24. A jelen esetben a Versenytanács megállapította, az eljárás alá vont magatartása nem alkalmas arra, hogy érzékelhető hatást gyakoroljon a tagállamok közötti kereskedelemre, a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás az érzékelhetőség szintjén jelentéktelen. Megjegyzi továbbá a Versenytanács, hogy az érintett piac jellegénél fogva (elsősorban magyar nyelvű szolgáltatások nyújtása) korlátozottan nyitott más tagállamokból érkező piaci szereplők számára.

25. Figyelemmel a fentiekre a jelen ügyben a Versenytanács nem látta megállapíthatónak az EKSz. 81. cikk szerinti érintettség megállapításához szükséges feltételek teljesülését. Ugyanezen indokok alapján a Versenytanács nem látta alkalmazhatónak a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodás 62. cikke (3) bekezdésén alapuló, a Társulási Tanács 2/96. számú verseny végrehajtási szabályokról szóló határozata helyébe lépő 1/02. számú társulási tanácsi határozat kihirdetéséről szóló 2002. évi X. törvényt sem. Ennek megfelelően a Versenytanács az eljárás alá vont magatartását a Tpv. körében értékelte.

VI. A versenykorlátozó megállapodások Tpvt. szerinti tilalma

26. A Tpvt. 11.§-ának (1) bekezdése szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki.

A Tpvt. 11.§-a (2) bekezdésének a) pontja értelmében az (1) bekezdés szerinti tilalom vonatkozik különösen a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására.

Míg a megállapodás valamely versenykorlátozó magatartás formája, addig annak példálózóan (nem taxatív jelleggel) felsorolt tiltott tartalmát a Tpvt. 11. §-ának (2) bekezdése rögzíti. Mivel az (1) bekezdés a megállapodási tilalom versenyjogi indokait, a tiltott magatartás lehetséges versenykövetkezményeit is részletezi, a törvényben nevesített tilalmazott magatartás esetén [Tpvt. 11.§ (2) bekezdés a)–h) pont] a jogsértés megállapíthatóságához nem is kell bizonyítani, hogy a nevesített tiltott magatartásnak van-e vagy lehet-e versenykövetkezménye, mert a törvényi nevesítésből az következik, a törvény eleve feltételezte hátrányos versenykövetkezmények bekövetkezhetőségét.

27. A gazdasági verseny megfelelő működéséhez szükséges, hogy a piaci szereplők egymás döntési szabadságát tartsák tiszteletben, saját és a versenyző vállalkozások döntési szabadságát csak a vonatkozó jogszabályi előírásokkal összhangban korlátozzák. A Tpvt. 11.§-a igen széles körben határozza meg az általa tilalmazott magatartásokat, tiltva a két- vagy többoldalú, megállapodás vagy összehangolt magatartás formáját öltő versenyellenes magatartásokat. A jogalkotó célja az volt, ne megvalósulásának formájától függjön, hogy egy versenyellenes magatartásra kiterjed-e a tilalom vagy sem. A vállalkozások (ideértve természetesen a vállalkozások társadalmi szervezetét is) bármilyen formában tanúsított magatartása a Tpvt. 11.§-ába ütközik, ha az a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki.

28. A jogsértés Tpvt. 11.§-a alapján történő megállapításához - úgy a megállapodás, mint az összehangolt magatartás vagy a vállalkozások társulásának döntése esetében - nem szükséges a jogsértő magatartás hatásának bekövetkezése, ehhez - amint azt maga a Tpvt. 11.§-ának (1) bekezdése is egyértelműen megfogalmazza - elegendő a cél vagy az alkalmasság bizonyítása. Ez egyben azt is jelenti, hogy nem szükséges vizsgálni egy magatartás konkrét hatásait, ha annak célja a verseny korlátozása, akadályozása vagy torzítása.

29. Versenykorlátozó célúnak minősül az a magatartás, amely természeténél fogva magában hordozza a versenykorlátozás lehetőségét. A magatartás célja levezethető a megállapodás, illetve döntés szövegéből, objektív törekvéseiből, a megállapodás, döntés jogi és gazdasági környezetéből, valamint a felek magatartásából, azzal, hogy a versenykorlátozó cél nem függ a felek szubjektív akaratától. A megállapodás, döntés végrehajtásának módja is felfedheti a versenykorlátozó célt, még ha az írásba foglalt megállapodás, döntés nem is tartalmaz erre utaló kifejezett rendelkezést.

30. Nemcsak a vállalkozások közötti megállapodás (illetőleg összehangolt magatartás), hanem a vállalkozások társulásának döntése vonatkozásában is megfogalmazódik a versenyjogi tilalom, amennyiben annak célja vagy (tényleges vagy lehetséges) hatása e

tilalom alapján jogsértőnek minősül. Vállalkozások társulásának minősül a vállalkozások társadalmi szervezete (szövetsége, egyesülete stb.).

31. A vállalkozások által létrehozott szakmai érdekképviseleti szervezetek döntései (közvetlenül vagy közvetett formában) alkalmasak a vállalkozások (mindenekelőtt, de nem kizárólagosan tagjaik) piaci magatartásának befolyásolására, függetlenül attól, hogy az ajánlásként vagy kötelező jelleggel jelenik-e meg, s ezen versenyjogi ítéletet önmagában az sem befolyásolja, ha a vállalkozások társadalmi szervezete nonprofit módon tevékenykedik (a tagjai érdekében tevékenykedő, őket képviselő vállalkozások társadalmi szervezetének magának nem kell piaci magatartást tanúsítania ahhoz, hogy magatartása versenyjogilag értékelhető legyen).

A verseny jog által védett alapelveivel ellentétes, versenyjogsértő a vállalkozások társadalmi szervezetének minden olyan magatartása, amelynek célja, illetve (tényleges vagy lehetséges) hatása bármely piacon a versenytársak közötti szabad verseny, a fogyasztók vállalkozások közötti választása lehetőségének indokolatlan korlátozása, adott esetben kizárása, valamint azok a magatartások is, amelyek azt célozzák vagy azzal a hatással jár(hat)nak, hogy a társadalmi szervezet e magatartása verseny alakulását befolyásoló tényezővé lépjen elő, így például a piacon alkalmazott árak alakulásának vonatkozásában. Az ilyen jellegű, jogszabályi felhatalmazást nélkül tanúsított magatartásokat nem teszi jogszerűvé a tagok érdekei védelmének célja sem, így pl. az arra történő törekvés, hogy az érintettek egzisztenciális helyzete javuljon. Ennek megfelelően a Versenytanács nem osztotta az eljárás alá vont ezzel kapcsolatos előadásait.

32. A vállalkozások társadalmi szervezete, a köztisztület, az egyesülés és más hasonló szervezet döntése kapcsán kiemelendő, a „döntés” kifejezés jelentése – éppen az értelmezés határait tágító, a Tptv. 11.§-ában foglalt versenykorlátozó magatartás, megállapodás fogalmának rögzítése folytán – nem szűkülhet az alakszerűen meghozott, formális határozatokra, hanem a formailag nem kötelező, de a tényleges magatartást befolyásolni képes ajánlásokra is vonatkozik. A döntésnek nem kell különösebb formai követelményeknek eleget tennie (pl. határozati formát viselőnek lennie). Az ajánlott árak társadalmi szervezet általi elfogadása és közzététele akkor is a Tptv. 11.§-ának hatálya alá esik, ha azzal összefüggésben nem került sor a szervezeti rend szerinti formális határozathozatalra,

33. Az ajánlott árak vállalkozások társadalmi szervezete általi közzététele – kikényszeríthetőség hiányában is – a Tptv.-be ütközik, mivel az ajánlott árak következtében más árak érvényesülhetnek a piacon, mint az ajánlás hiányában [lásd pl. a Fővárosi Bíróság 3.K. 31.377/2005/11. számú ítéletét (Vj-56/2003.)]. Az ajánlott árak valamennyi érintett számára a bizonyosság egy megfelelő fokát biztosítja a vonatkozásban, hogy a piacon milyen árak érvényesülnek, illetve előreláthatóan miként fog alakulni a piaci szereplők árazási politikája. Az ajánlott árak orientáló hatását figyelembe véve a vállalkozások egyéni költségeitől, teljesítményétől, minőségétől függetlenül, indokolatlanul egységesülhetnek az árak.

Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács megalapozatlannak ítélte az eljárás alá vont arra irányuló védekezését, amely szerint nem valósult meg jogsértés, mivel nem rendelkezik jogosítványokkal arra, hogy az ajánlásokat kikényszerítse, s semmilyen szankció nem fűződik ezek be nem tartásához, illetőleg az általa közzétett javaslat elfogadásáról mindenki önként dönt.

VII.

Az eljárás alá vont magatartásának versenyjogi értékelése

34. Az eljárás alá vont mint foglalkozási csoportokat tömörítő szervezet társadalmi szervezetnek minősül a Tpvt. 11.§-a (1) bekezdésének értelmében, s így a Tpvt. hatálya alá tartozik.

35. Az ajánlott minimálárak elfogadása és közzététele a Tpvt. 11.§-ának (1) bekezdése értelmében vállalkozások társulása döntésének minősül, s ily módon a Tpvt. hatálya alá esik.

36. A vállalkozások különböző önszabályozó testületei, szervezetei csak kivételesen (így pl. egyes kamarák esetében) kapnak jogszabályi felhatalmazást versenykorlátozó magatartás tanúsítására, így az árak befolyásolására, minimálárak meghatározására. Az eljárás alá vont ilyen jogszabályi felhatalmazással nem rendelkezik, vele összefüggésben ilyen jogalkotói szándék nem ismert.

A Versenytanács megjegyzi, a jogszabályi felhatalmazás hiányában irreleváns az eljárás alá vont azon védekezése, amely szerint a „Honortábla”-hoz hasonló ajánlások más országokban is fellelhetőek. Ugyancsak irreleváns az az előadás, amelyet az eljárás alá vont az egyes gyártók által közölt, a reklámban szerepeltetett „ajánlott fogyasztói árak” kapcsán tett.

37. A magatartás célja levezethető a megállapodás, illetve a döntés szövegéből, objektív törekvéseiből, a megállapodás, illetve a döntés jogi és gazdasági környezetéből, valamint a felek magatartásából, azzal, hogy a versenykorlátozó cél nem függ a felek szubjektív akaratától.

A jelen esetben megállapítható, hogy az eljárás alá vont célja az ajánlott árak közzétételével a verseny befolyásolása, korlátozása volt. Saját előadása szerint is az ún. „Honortábla” elsősorban orientáló szerepet töltött be. Az eljárás alá vont célja a piaci szereplők magatartásának, a piacon érvényesülő árak befolyásolása (az eljárás alá vont tagjai által nyújtott szolgáltatások ellenértékéért kifizetett összeg minimális szintjének érvényre juttatása) volt, amelynek érdekében széles körben (internetes honlapján, illetőleg korábban a az eljárás alá vont valamennyi tagjához ingyenesen eljuttatott „Magyar Sajtó” című kiadványban) ismertetett ajánlott minimálárakat tett közzé, amelyeket rendszeresen felülvizsgált.

38. Amint azt a fentiekben már kiemelte a Versenytanács, a jogsértés megállapításához nem szükséges a jogsértő magatartás hatásának bekövetkezése, ehhez elegendő a versenykorlátozó cél fennállta, maga a versenykorlátozó cél pedig megállapítható, ha az adott magatartás természeténél fogva magában hordozza a versenykorlátozás lehetőségét. Az eljárás alá vont magatartását illetően megállapítható a versenykorlátozó cél fennállta, mindazonáltal a Versenytanács aláhúzza, a 2008. évre vonatkozó honortáblázatokat tartalmazó irat (Vj-36/2008/7/1., lásd a határozat 5. pontját) önmagában azt igazolja, hogy a célzat mellett a magatartás versenykorlátozó hatásra való alkalmassággal is bírt. Ebben az iratban rögzítésre került, hogy

- a honortáblákban megjelölt összegek az elmúlt években a nagyobb kiadóknál szinte gyakorlattá váltak,
- azokat jogvita esetén a bíróság minden esetben figyelembe veszi,
- a honortáblákat az egyezkedő felek a legtöbb esetben elfogadják az egyezség alapjául,
- egyre gyakoribb, hogy új szerződések megkötésekor is a honortábla alapján állapítják meg a díjakat.

Figyelemmel a 2008. évre vonatkozó honortáblázatokat tartalmazó iratban foglaltakra a Versenytanács nem látta megalapozottnak az eljárás alá vont azon védekezését, amely szerint a honortáblák nem mentek át a gyakorlatba, azoknak nem volt hatása.

39. A Tpvt. 13.§-ának (1) bekezdése alapján nem esik a tilalom alá a megállapodás [ideértve a vállalkozások társadalmi szervezetének döntését is a Tpvt. 11.§-ának (1) bekezdésére figyelemmel], ha csekély jelentőségű. A (2) bekezdés szerint csekély jelentőségű a megállapodás, ha a megállapodást kötő feleknek és az azoktól nem független vállalkozásoknak az együttes részesedése az érintett piacon a tíz százalékot nem haladja meg, kivéve, ha az a) a vételi vagy az eladási árak versenytársak közötti közvetlen vagy közvetett meghatározására, vagy b) a piac versenytársak által történő felosztására vonatkozik.

Az árak közvetlen vagy közvetett meghatározása esetén a törvény értelmében eleve kizárt, hogy a versenykorlátozás csekély jelentőségűnek minősüljön, így a jelen esetben nem alkalmazható a Tpvt. 13.§-a.

40. A versenykorlátozó megállapodások pozitív következményeikre tekintettel kivételesen mentesülnek a tilalom alól.

A Tpvt. 17.§-a értelmében mentesül a megállapodás a Tpvt. 11.§-ában foglalt tilalom alól, ha

- az hozzájárul a termelés vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez, vagy a műszaki vagy a gazdasági fejlődés előmozdításához, vagy a környezetvédelmi helyzet vagy a versenyképesség javulásához,
- a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz jut,
- a gazdasági verseny velejáró korlátozása vagy kizárása a gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg, és
- nem teszi lehetővé az érintett árak jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárását.

A mentesüléshez szükséges, a Tpvt. 17.§-ában meghatározott négy kritérium teljesülését az arra hivatkozónak kell ellenőrizhető módon, megfelelő dokumentációkkal, számításokkal alátámasztottan bizonyítani (lásd a Tpvt. 20.§-át). A Tpvt. csak e feltételek maradéktalan teljesülése esetén ad mentesülést a Tpvt. 11.§-ában foglalt tilalom alól, s a Tpvt. 17.§-ának a)-d) pontjaiban felsorolt bármelyik feltétel hiánya kizárja a mentesülést.

Az eljárás alá vont által a Tpvt. 17.§-a vonatkozásában előadottakat (lásd a határozat 16. pontját) a Versenytanács az alábbiak szerint értékelte:

ad a) Az eljárás alá vont nem bizonyította, hogy vizsgált magatartása hozzájárul a termelés vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez, vagy a műszaki vagy a gazdasági fejlődés előmozdításához, vagy a környezetvédelmi helyzet vagy a versenyképesség javulásához. Az ajánlás követése és a munkaerő, illetve a szellemi termék minőségének kedvező változása között nincs igazolt kapcsolat, sőt, az ajánlott minimálárak közzététele a minőségi szempont háttérbe szorulását eredményezve hathat az árak egységesülésének irányába.

Az a) pont teljesülésének hiánya már önmagában kizárja a mentesülést, mindazonáltal a Versenytanács megvizsgálta a b)-d) pontok kapcsán előadottakat is.

ad b) Az eljárás alá vont semmivel sem tudta igazolni, a magatartásából származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz jut azáltal, hogy (állítása szerint) az ajánlás alkalmazása esetén jobb minőségű produktum készül (amely összefüggés önmagában sem bizonyított).

ad c) Gazdaságilag indokolt közös célként nem fogadható el az a törekvés, amely egyrészt a piacon érvényesülő árakra vonatkozóan kíván orientációt biztosítani a vállalkozásoknak, másrészt indokolatlanul beleavatkozik a kereslet és a kínálat által uralni hivatott piaci mechanizmusokba. Emellett nem fogadható el az eljárás alá vontnak az az előadása, amely szerint általános a magyar médiapiacra a „sajtómunkások” alkalmazásában állása, marginális és orientációs jellegű az ajánlás érvényesülése, ezért gyakorlatilag nem befolyásolja a gazdasági versenyt, az nem ment át a gyakorlatba. Ennek egyébiránt ellentmond a 2008. évre vonatkozó honortáblázatokat tartalmazó irat is (Vj-36/2008/7/1., lásd a határozat 5. pontját).

ad d) Az eljárás alá vont azt sem bizonyította, hogy a kifogásolt ajánlások megfelelnek a Tptv. 17.§-a (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelménynek – miközben a több ezer fős tagságával a legmeghatározóbb társadalmi érdekképviseleti szervezet az érintett piacon, s vizsgált magatartása kihatásának terjedelmét mutatja a 2008. évre vonatkozó honortáblázatokat tartalmazó irat (Vj-36/2008/7/1., lásd a határozat 5. pontját).

Összefoglalóan megállapítható, az eljárás alá vont nem bizonyította azt, hogy a jelen esetben fennállnak a Tptv. 17.§-a alkalmazásának a feltételei.

41. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács a Tptv. 77.§-a (1) bekezdésének d) pontjának alkalmazásával megállapította, az eljárás alá vont a gazdasági verseny korlátozásának tilalmába ütköző magatartást tanúsított, amikor 2002-től „Honortábla” elnevezéssel internetes honlapján, illetve a „Magyar Sajtó” című lapban ajánlott minimálárakat tett közzé. Az eljárás alá vont magatartásával megsértette a Tptv. 11.§-a (2) bekezdésének a) pontját.

Az eljárás alá vont versenyjogi felelősségén a fotósokra vonatkozó ajánlott árak vonatkozásában az a körülmény sem változtat, hogy azokat az eljárás alá vont a Magyar Fotóriporterek Társaságával közösen dolgozta ki.

42. A Versenytanács a jogsértés megállapítása mellett a Tptv. 77.§-a (2) bekezdésének f) pontja alkalmazásával nem tartotta szükségesnek a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatásának megtiltását, mivel az eljárás alá vont a versenyfelügyeleti eljárást megindító végzés kézhezvételét követően a jogsértő ajánlást internetes honlapjáról önként levette.

43. A Versenytanács a Tptv. 77.§-a (2) bekezdésének g) pontjára alapítottan – mindenekelőtt az eljárás alá vont tagjainak a jelen határozatról, illetve a jövőben figyelembe veendő versenyjogi követelményekről való tájékoztatása érdekében – az eljárás alá vontat arra kötelezte, hogy a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül internetes honlapján, annak nyitó oldaláról elérhetően, jól láthatóan, észrevételek hozzátétele nélkül, legalább három hónapos időtartamig teljes terjedelemben tegye közzé a Versenytanács határozatát.

44. A Tptv. 78.§-ának (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A vállalkozások társadalmi szervezetével, a köztestülettel, az egyesüléssel és más hasonló szervezettel szemben kiszabott bírság összege legfeljebb a tagvállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A (2) bekezdés értelmében ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a

jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A jelen eljárásban a Versenytanács bírság kiszabását látta indokoltnak.

A Tpv. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kiszabott bírság összegét a Versenytanács a Tpv. 78.§-ának (3) bekezdésében foglaltak szerint határozta meg.

A bírság összegének meghatározása során a Versenytanács az eljárás alá vont 2006. évi egyszerűsített éves beszámolója mint hitelesnek tekinthető dokumentum szerinti 2006. évi nettó árbevételéből indult ki [Vj-36/2008//7/7., azzal, hogy az eljárás alá vont nyilatkozata szerint a 2007. évben az előző évhez képest az árbevétel vonatkozásában jelentős változás nem következett be (Vj-36/2008/20.)], tekintettel arra, hogy a nagyszámú, önmagukban kis méretű piaci szereplők érdekképviselői szervezeteként működő, nem a tagok közötti megállapodások, illetve összehangolt magatartások egyfajta „fedőszerveként” működő eljárás alá vont jogsértő magatartásának hátterében (a taglétszám alapján) valószínűsíthetően nem közvetlenül a tagság egészétől vagy legalábbis jelentős részétől, hanem a vezetőségtől, illetve legfeljebb a tagok csekély részétől származó kezdeményezés állt, s a jogsértő magatartás nem az egész piacot lefedő szándékot tükrözött.

A Versenytanács súlyosító körülményként értékelte, hogy

- a jogsértés több éven át tartott,
- az eljárás alá vont a legnagyobb tagsággal rendelkező társadalmi érdekképviselői szervezet az érintett piacon.

A Versenytanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont a versenyfelügyeleti eljárást megindító végzés kézhezvételét követően a vizsgált ajánlást internetes honlapjáról önként levette.

A fenti szempontok alapján a Versenytanács a bírság összegét 3.000.000 Ft-ban határozta meg, amely (a figyelembe vett nettó árbevétel 3%-át meghaladó) összeg a Versenytanács szerint elégséges az eljárás alá vont szankcionálására, s kellő visszatartó erővel bír annak érdekében, hogy az eljárás alá vont a jövőben ne kövessen el hasonló jogsértést.

45. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110.§-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.

A Ket. 138.§-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótléket köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Ennek ellentételezéseként a Tpv. 83.§-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bírság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő kamatot is meg kell téríteni.

A bíráságnak a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bíráságbevételi számla javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő

- az eljárás alá vont neve,
- a versenyfelügyeleti eljárás száma,
- a befizetés jogcíme (bírság).

VIII. Egyebek

46. Az eljárás alá vont a 2008. november 11-i tárgyalást követően úgy nyilatkozott, hogy nem kéri újabb tárgyalás tartását, s azt a Versenytanács sem tartotta szükségesnek, ezért a Versenytanács határozatát a Tpv. 74.§-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

47. A Gazdasági Versenyhivatal hatásköre a Tpv. 45.§-án, illetékessége a Tpv. 46.§-án alapul. E rendelkezések értelmében a Gazdasági Versenyhivatal kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik bíróság (86.§) hatáskörébe, illetékessége pedig az ország egész területére kiterjed.

48. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83.§-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2008. december 2.